

Amollen els llebrers al capvespre
travessen lleugers els nostres cors
tenen potes daurades i flairen
les brases del sol.

Cal seure molt a prop del congost
i veure passar la canilla
àmplia de gallardets polsosos
com un rés absurd.

Tots els gossos són bons creients
llisquen àgilment cap al seu destí
honren el seu amo i honren també
l'esclavatge feliç.

Dóna menjar als cans, dona ferotge,
impulsa els nostres somnis melosos
contra el vent i contra el crim
de la vida astuta.

Gos no menja gos si no és en el relat
del poble que puja victoriós al més alt cim
i des d'allí ataïlla el misteri
de les races extintes.

Canten alegres els gossos del sol
escapats de l'infern un sol instant
dibuixant la cal·ligrafia inconsútil
del nostre desconhort.